

The Pig

By Roald Dahl

In England once there lived a big
And wonderfully clever pig.
To everybody it was plain
That Piggy had a massive brain.
He worked out sums inside his head,
There was no book he hadn't read.
He knew what made an airplane fly,
He knew how engines worked and why.
He knew all this, but in the end
One question drove him round the bend:
He simply couldn't puzzle out
What LIFE was really all about.
What was the reason for his birth?
Why was he placed upon this earth?
His giant brain went round and round.
Alas, no answer could be found.
Till suddenly one wondrous night.
All in a flash he saw the light.
He jumped up like a ballet dancer
And yelled, 'By gum, I've got the answer! '

'They want my bacon slice by slice
'To sell at a tremendous price!
'They want my tender juicy chops
'To put in all the butcher's shops!
'They want my pork to make a roast
'And that's the part'll cost the most!
'They want my sausages in strings!
'They even want my chitterlings!
'The butcher's shop! The carving knife!
'That is the reason for my life! '
Such thoughts as these are not designed
To give a pig great peace of mind.
Next morning, in comes Farmer Bland,
A pail of pigswill in his hand,
And piggy with a mighty roar,
Bashes the farmer to the floor...
Now comes the rather grisly bit
So let's not make too much of it,
Except that you must understand
That Piggy did eat Farmer Bland,
He ate him up from head to toe,
Chewing the pieces nice and slow.
It took an hour to reach the feet,
Because there was so much to eat,
And when he finished, Pig, of course,

Felt absolutely no remorse.
Slowly he scratched his brainy head
And with a little smile he said,
'I had a fairly powerful hunch
'That he might have me for his lunch.
'And so, because I feared the worst,
'I thought I'd better eat him first.'

Таке ось Порося

Автор: Роальд Даль

Переклад Расніцької Олени

В Англії колись давно жило велике
На диво розумне Порося, хоч і дике.
Усюди в світі знали діти, знали всі дорослі
Що мало Порося те добру клепку і потужний мозок.
І вміло подумки воно рахувало
Не було книги, котру б не читало.
І знало з чого зроблений літак,
Із чого роблять двигуни і як.
І відало воно ледь не про все на світі,
Та лиш одне питання геть заважало жити :
Порося ніяк не могло позбутися думки:

“Всі бачать життя, та де ж є лаштунки?
Навіщо цей секрет, де сенс, і хто його сховав?
Чому я народився і як сюди попав?”
Скільки думок було, вже мозок аж кипів
Та відповідь знайти він так і не зумів.
Аж раптом однієї ночі.
Світило йому щось яскраво в очі.
Підскочив він, як балерина
І закричав: “Є відповідь! Повна картина!,
Господар і кухарка тушу мою
Продати хочуть за великою ціною!
Кістки мої, і сало і нутро
Вони продати хочуть з м’ясом заодно
Печеню зроблять з шиї, бо вона найширша
І ця частина коштуватиме найбільше!
Мабуть, також уже давно замовлені
Сосиски нитками пов’язані знекровлені
Навіть цукерками із сала не згидують
Заріжуть, навіть і не пошкодують.
Таке жахливе викриття
Знайшов причину я свого життя!”
Не дарма ці думки прийшли
Хула господарю! Нема хвали!
Наступним ранком фермер у стійло,
Приніс свиням відро із пійлом,

А Порося з могутнім ревом нападає,
Фермера Бленда миттю з ніг збиває ...
А далі почався жахливий момент,
Тож трохи змістимо з нього акцент,
Але пояснимо, що злість ця спричинила
Такі обставини, що Порося те Бленда з'їло,
Зжувало з голови до п'ят,
Смакуючи той кожен шмат,
Трудився він не довго, та не менш години
Було багато, а тепер нема людини
Коли скінчило трапезу цю, Порося, звичайно,
Не мало докорів сумління, все в нього було файно,
Почухало воно свою макітру,
Промовило із посмішкою хитро:
«Є досить доказів, що завтра міг він
Мене укласти на обід за декілька хвилин,
Я вкрай боявся фермера холоднокрів'я
Тому його швиденько першим з'їв я».